

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. maj 2014
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2014-0037-0076
Dok.: 1162006

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 19 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Karen Hækkerup

/

Cecilie Maarbjerg Qvist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 19 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidssordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er ministeren enig med Silkeborg Retshjælp, der i sit hørings-svar fra 19. August 2013 skriver, at de foreslåede regler om begrænsning af kære under sagens forberedelse kan føre til, at parter på uhensigtsmæssig vis afskæres fra at føre en sag efter den langt billigere småsagsproces - ikke mindst i betragtning af, at landsretten hidtil ifølge Silkeborg Retshjælp i mange tilfælde efter kære har fastholdt sagen i småsagsprocessen?”

Svar:

1. Retsplejelovens kapitel 39 vedrører behandlingen af sager i den såkaldte småsagsproces, som er en særlig proces til behandling af sager om mindre pengekrav. Efter retsplejelovens § 400 kan reglerne om småsager bl.a. anvendes på byretssager om krav, der ikke har en økonomisk værdi, eller som har en økonomisk værdi af højst 50.000 kr. Sigtet med småsagsprocessen var bl.a. at forenkle processen på en sådan måde, at parterne kan være trygge ved denne, samtidig med at parternes udgifter er forudsigelige og af beskeden størrelse.

Efter retsplejelovens § 402, stk. 1, kan retten efter anmodning fra en part eller af egen drift bestemme, at sagens videre behandling ved retten skal ske uden anvendelse af reglerne i kapitel 39, hvis sagen angår særlig komplicerede faktiske eller retlige spørgsmål eller har særlig betydning for en part ud over påstanden. Efter § 402, stk. 2, kan retten endvidere efter anmodning fra en part bestemme, at sagens videre behandling ved retten skal ske uden anvendelse af reglerne i kapitel 39, hvis påstanden udvides ud over beløbsgrænsen.

2. Med lovforslaget foreslås det, at kendelser og andre beslutninger, der afsiges af byretten under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse, som hovedregel ikke kan kæres, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 389 a (lovforslagets § 1, nr. 63). En afgørelse efter retsplejelovens § 402 vil således være omfattet heraf.

Der er dog mulighed for at få Procesbevillingsnævnets tilladelse til at indbringe visse kendelser og beslutninger afsagt under sagens forberedelse eller hovedforhandlingen for landsretten.

Betingelserne for at få kæretiladelse er efter forslaget, at kendelsen eller beslutningen angår spørgsmål af væsentlig betydning for sagens forløb eller af afgørende betydning for parten.

Omfattet heraf vil eksempelvis være kendelser eller beslutninger, som går ud på, at sagen afvises eller hæves, om saglig og stedlig kompetence, habilitet og rette sagsøgte. Det vil imidlertid bero på en konkret vurdering, om en afgørelse har en sådan karakter og betydning, at der er grund til, at kærresagen skal kunne afgøres af landsretten som 2. instans, og der derfor skal meddeles kæretiladelse. Det må dog antages, at en afgørelse efter retsplejelovens § 402 i almindelighed vil have en sådan betydning.

Det er desuden efter forslaget en betingelse, at der er anledning til at lade afgørelsen prøve af landsretten som 2. instans. Det forudsættes således, at der udover en vurdering af afgørelsens karakter også foretages en vurdering af selve afgørelsen, herunder af resultatet.

Det vil således bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, om Procesbevillingsnævnet vil meddele tilladelse til kære af en kendelse efter retsplejelovens § 402.

3. For så vidt angår spørgsmålet om opsættende virkning bemærkes, at efter retsplejelovens § 395 har kære ikke opsættende virkning, medmindre andet er bestemt i loven, eller det bestemmes af den ret, hvis afgørelse kæres, eller den ret, hvortil afgørelsen kæres.

Med lovforslaget foreslås det, at der skal gælde de samme regler om opsættende virkning for en ansøgning til Procesbevillingsnævnet om kæretiladelse efter den foreslåede § 389 a som for kære i øvrigt.

En ansøgning om tilladelse til kære efter forslaget til § 389 a kan således tillægges opsættende virkning, men det forudsættes, at det klare udgangspunkt er, at en sådan ansøgning ikke tillægges opsættende virkning.

Det vil således afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag, om der er grund til at tillægge en ansøgning om kæretiladelse opsættende virkning.